नारायणसूक्तम्

nārāyaṇasūktam

ॐ धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार । शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ।

dhātā purastādyamudājahāra । śakraḥ pravidvānpradiśaścatasraḥ ।

तमेवं विद्वानमृत इह भवति । नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ।

tamevaṁ vidvānamṛta iha bhavati । nānyaḥ panthā ayanāya vidyate ।

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम् । विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम् ॥

sahasraśīrṣaṁ devaṁ viśvākṣaṁ viśvaśambhuvam । viśvaṁ nārāyaṇaṁ devamakṣaraṁ paramaṁ padam ।

विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणगं् हरिम् । विश्वमेवेदं पुरुष-स्तद्विश्व-मुपजीवति ॥

viśvataḥ paramānnityaṁ viśvaṁ nārāyaṇagṁ harim। viśvamevedaṁ puruṣa-stadviśva-mupajīvati ।।

पतिं विश्वस्यात्मेश्वरगं् शाश्वतगं् शिव-मच्युतम् । नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥

radiosai

patiṁ viśvasyātmeśvaragṁ śāśvatagṁ śiva-macyutam |
nārāyaṇaṁ mahājñeyaṁ viśvātmānaṁ parāyaṇam ||

नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायणपरं ब्रह्मं तत्त्वं नारायणः परः।

nārāyaṇaparo jyotirātmā nārāyaṇaḥ paraḥ | nārāyaṇaparaṁ brahmaṁ tattvaṁ nārāyaṇaḥ paraḥ |

नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः । यच्च किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥

nārāyaṇaparo dhyātā dhyānaṁ nārāyaṇaḥ paraḥ | yacca kiñcijjagatsarvaṁ dṛśyate śrūyate'pi vā ||

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।अनन्तमव्ययं कविगं् समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम् ।

antarbahiśca tatsarvaṁ vyāpya nārāyaṇaḥ sthitaḥ ||
anantamavyayaṁ kavigṁ samudre'ntaṁ viśvaśambhuvam |

पद्मकोश-प्रतीकाशगं् हृदयं चाप्यधोमुखम् । अधो निष्ट्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति ।

padmakośa-pratīkāśagṁ hṛdayaṁ cāpyadhomukham | adho niṣṭyā vitastyānte nābhyāmupari tiṣṭhati |

radiosai

ज्वालमालाकुलं भाती विश्वस्यायतनं महत् । सन्ततगं शिलाभिस्तु लम्बत्याकोशसन्निभम् ।

jvālamālākulaṁ bhātī viśvasyāyatanaṁ mahat | santatagṁ śilābhistu lambatyākośasannibham |

तस्यान्ते सुषिरगं सूक्ष्मं तस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् । तस्य मध्ये महानग्नि-र्विश्वार्चि-र्विश्वतोमुखः ।

tasyānte suṣiragṁ sūkṣmaṁ tasmin sarvaṁ pratiṣṭhitam | tasya madhye mahānagni-rviśvārci-rviśvatomukhaḥ |

सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठ - न्नाहारमजरः कविः । तिर्यगूर्ध्व मधश्शायी रश्मयस्तस्य सन्तता ।

so'grabhugvibhajantiṣṭha - nnāhāramajaraḥ kaviḥ | tiryagūrdhva madhaśśāyī raśmayastasya santatā |

सन्तापयति स्वं देहमापाद तलमस्तकः । तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः ॥

santāpayati svan dehamāpāda talamastakaḥ | tasya madhye vahniśikhā aṇīyordhvā vyavasthitaḥ ||

radiosai

नीलतो - यदमध्यस्था-द्विद्युल्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा॥

nīlato-yadamadhyasthā-dvidyullekheva bhāsvarā |
nīvāraśūkavattanvī pītā bhāsvatyaṇūpamā ||

तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्॥

tasyāḥ śikhāyā madhye paramātmā vyavasthitaḥ | sa brahma sa śivaḥ sa hariḥ sendraḥ so'kṣaraḥ paramaḥ svarāṭ ||

ऋतगं् सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरुपाय वै नमो नमः॥

ṛtagṁ satyaṁ paraṁ brahma puruṣaṁ kṛṣṇapiṅgalam |
ūrdhvaretaṁ virūpākṣaṁ viśvarupāya vai namo namaḥ ||

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि। तन्नो विष्णुः प्रचोदयात्॥

nārāyaṇāya vidmahe vāsudevāya dhīmahi| tanno viṣṇuḥ pracodayāt||

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ||

radiosai